

[Undervisningsministeren]

- e) Der er med et så betydeligt fald i klassetallet ikke basis for at opretholde alle gymnasieskoler i det nordøstlige område på længere sigt.
- f) Antallet af 15-16-årige i det nordøstlige område vil falde ganske betydeligt – ud over det første fald i 1985 – fra 1992 ifølge befolkningsprognosen.

Undervisningsministeriet bygger sin vurdering på amtskommunens prognosegrundlag. Ministeriet har ikke haft grundlag for at anfægte dette.

Ministeriet har herefter sammenholdt den forventede elevtilgang med en vurdering af den eksisterende gymnasie- og HF-kapacitet eller lokalemasse i det nordøstlige område. På de ni skoler i området kan denne kapacitet opgøres til 153 klasser og 138 klasser uden Ordrup gymnasium, baseret på antallet af lokaler på de enkelte skoler. På baggrund af denne kapacitets fordeling på mange små skoler i området og placering af gymnasium og HF-kursus på to af de små skoler udgør dette kapacitetstal samtidig en kritisk grænse for en rimelig belægning af skolerne, idet lavere belægning alvorligt vil begrænse elevernes muligheder for at vælge grenfag samtidig med opretholdelse af rimelige holdstørrelser. Således vil Gentofte statsskole og Ordrup gymnasium ved belægning under den angivne kapacitetsgrænse ikke engang kunne fungere som 3-sporede gymnasieskoler.

Undervisningsministeriet har lagt afgørende vægt på at sikre lærerne ved Ordrup gymnasium fortsat beskæftigelse ved øvrige gymnasieskoler i amtskommunen ved genanbringelsesaftaler. Ministeriet beklager derfor meget, at GL ikke har ønsket at indgå sådanne aftaler, der kunne sikre lærerne ved Ordrup gymnasium beskæftigelse andetsteds. GL har således afskåret ministeriet fra at tilbyde lærerne flytning til et nyt gymnasium.

Ministeriet vil herefter tage initiativet til et samarbejde mellem Ordrup gymnasium og de omkringliggende skoler med henblik på en sikring af det pædagogiske og faglige miljø på Ordrup gymnasium i den periode, dette gymnasium afvikles i.

Spm. nr. 466

Til udenrigsministeren (22/3 82) af:

Dræbye (RV):

»Deler den danske regering den opfattelse, at der efter devalueringforhandlingerne den 21. februar i Bruxelles ikke mere er national suverænitet i monetære spørgsmål?«

Begrundelse

Ifølge pressebureauet Europe den 22. februar 1982 (Information general no. 3315) understregede flere ministre, at beslutningen om devaluering af den belgiske franc og den danske krone var taget i fællesskabssammenhæng (in community context) og ifølge kriterier og overvejelser baseret på fællesskabsinteresser som en helhed.

Ifølge pressebureauet var dette en bekræftelse af flere delegationers opfattelse, at der herefter ikke i monetære spørgsmål er nogen national suverænitet i EF, som er absolut, men at beslutningerne nu tages i fællesskab.

Besvarelse (29/3 82):

Udenrigsministeren (Ivar Nørgaard, fg.):

1. Bestemmelserne vedrørende valutakursreguleringer i EMS fremgår af art. 3, stk. 2, i Det europæiske Råds resolution af 5. december 1978.

»Justeringer af centrankurser vil blive foretaget efter gensidig aftale ved en fælles procedure, som vil omfatte samtlige lande, der deltager i valutakursmekanismen og Kommissionen. Der vil inden for Fællesskabets rammer finde gensidige konsultationer sted om vigtige beslutninger om valutakurspolitikken mellem de lande, som deltager i systemet, og lande, som ikke deltager.«

2. Regeringen henviser i denne sammenhæng til besvarelsen (16. februar 1979) af spørgsmål 12 (alm. del – bilag 75) fra Folketingets markedsudvalg.

»Retningslinierne for gennemførelse af valutakursændringer (centrankursændringer) inden for det fremtidige europæiske valuta-samarbejde er udformet på linie med den praksis, der har været anvendt inden for slangesamarbejdet. Ligesom inden for dette forudsættes det, at centrankursændringer under EMS-samarbejdet baseres på en aftale mellem de deltagende lande; der er derfor mulighed for kursjusteringer, når der er behov for det. Hverken Danmark – eller de øvrige deltagerlande – vil derfor have fuld frihed til at fastsætte sin valutakurspolitik.